

Thế Thủ Diện Nghiêm

Phần 1

Thế Chủ

↓
thế gian
the world

↓
bậc lãnh đạo
đứng đầu
leaders

1. chủ thiên
2. thiên long bát bộ
3. chủ Thiên Cơ Dự
chủ Thiên Cơ Sắc
4. chủ Bồ Tát,
hiên, thánh

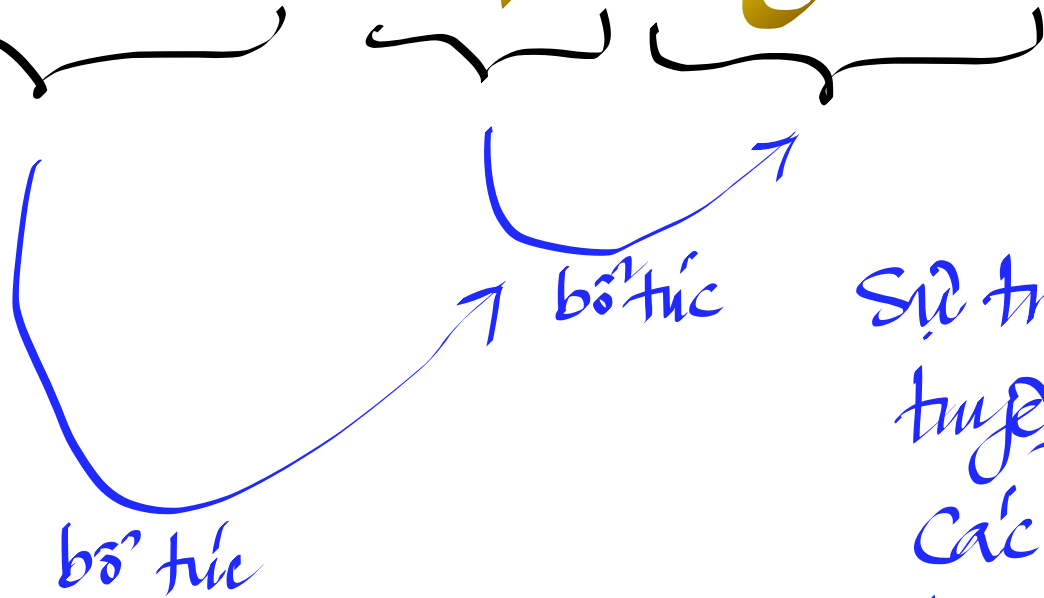
Diệu Nghiêm

↓
mầu nhiệm
kỹ diệu
hiếm có
wonderful
wondrous
rare

↓
Trang nghiêm
adornments
ornaments

Khung cảnh;
cội Bồ đề trang nghiêm
Đức Phật trang nghiêm
Thính chúng trang nghiêm

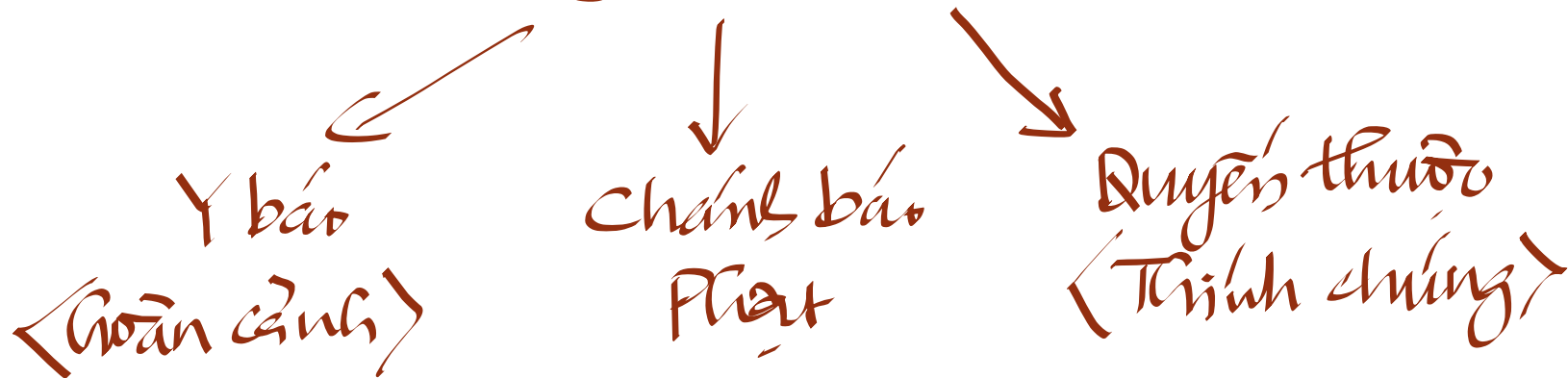
Thế Chủ Điện Nghiêm

Sự trang nghiêm
tuyệt diệu của
các vị lãnh đạo
trong trần gian

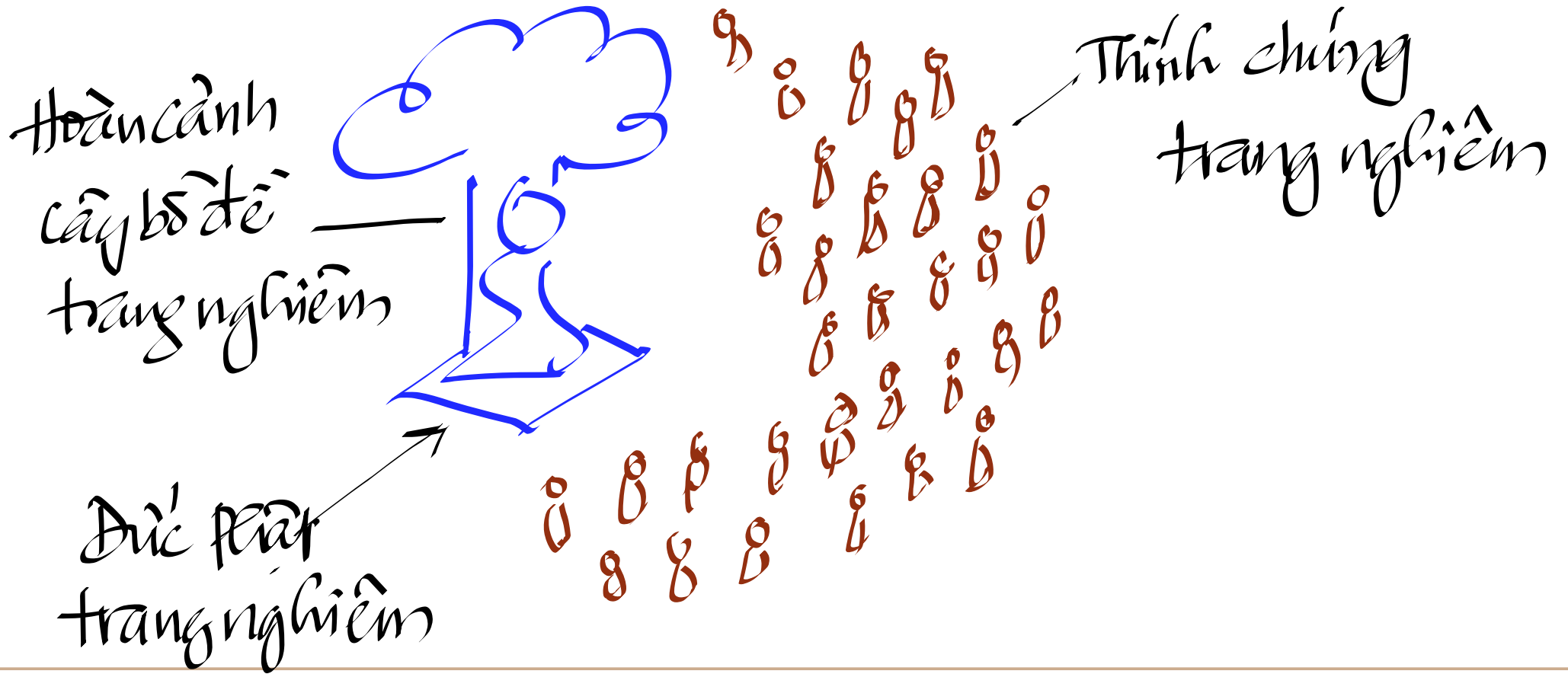
Điện Nghiệm

Trang nghiệm toàn diện

→ Vì sao trang nghiệm?

o Vì sao trang nghiêm?

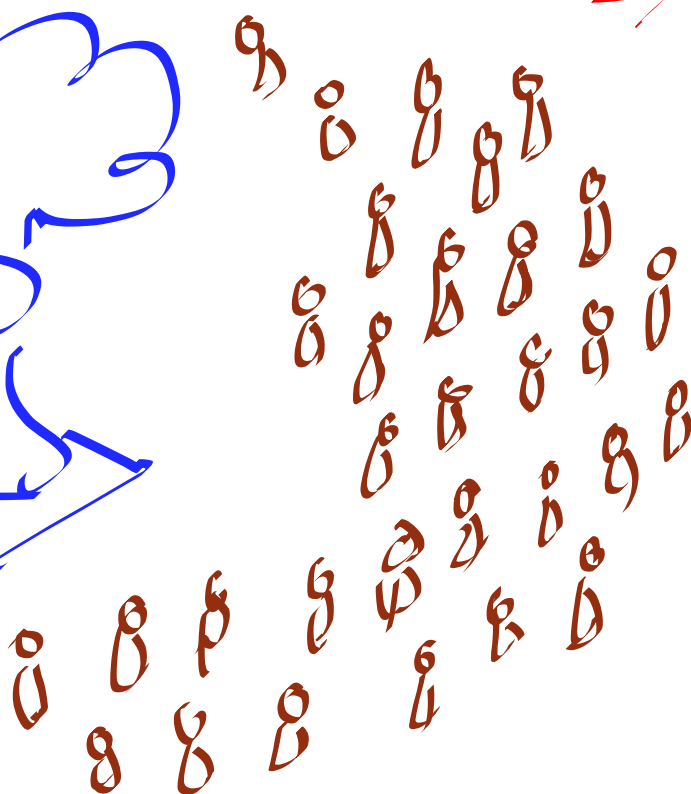
◦ Vì sao trạng nghiệm?

< bản chất của tu hành >

Chinh báo
trạng nghiệm

Đức phát
trạng nghiệm

→ Tu Chính báo là tu:

- lòng từ bi,
bao dung,
thưa thối
- Trí huệ tốt lành
- Đức độ cảm
động lòng người

Điện Nghiệm

Trang nghiệm toàn diện

↓
Chánh báo
Phật

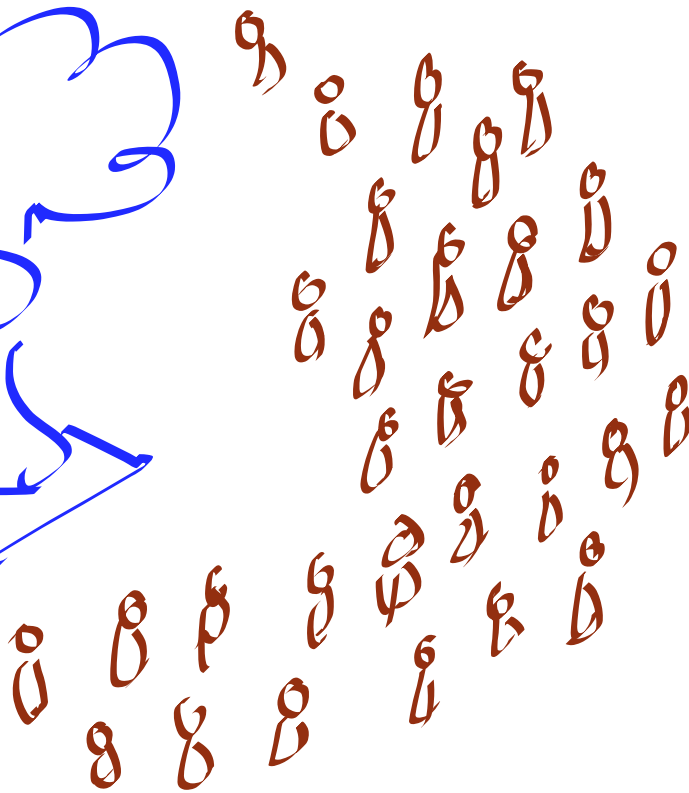
Ba giờ: Tu Thiên định
(XT)
Tứ Bi Hi Xả
(NT)

o Vì sao trang nghiêm? < bản chất của tu hành >

Hoàn cảnh
cây bồ đề
trang nghiêm

Y báo
(v như thủa
vẽ của mình)

→ Tu Y báo là
tu phương tiện

→ Thế giới vật
chất chung
quanh ta
phương tiện
độ sinh

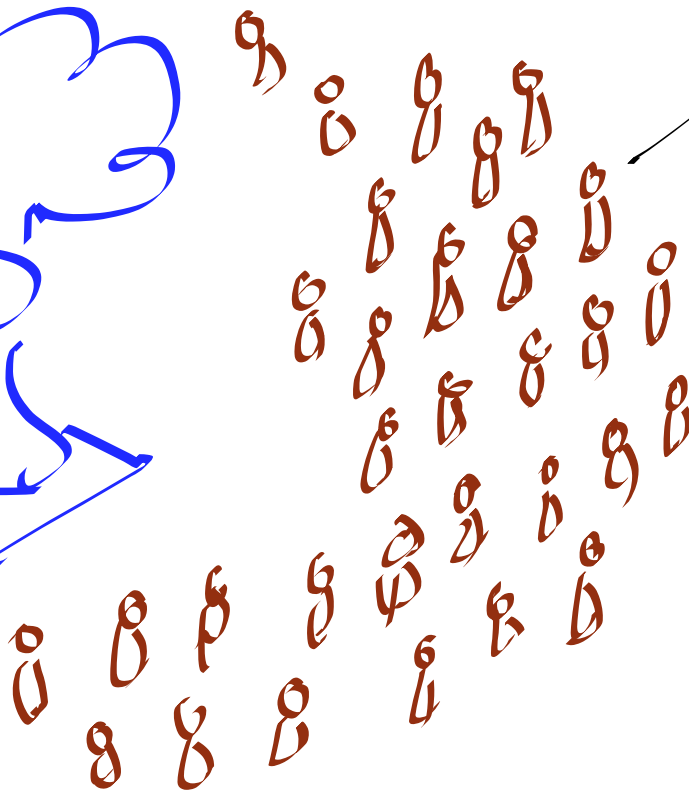
Diệu Nghiêm

Trang nghiêm toàn diện

Y báo
(hoàn cảnh)

Bản sư: tu phước, cho ra,
giúp người, giúp đời

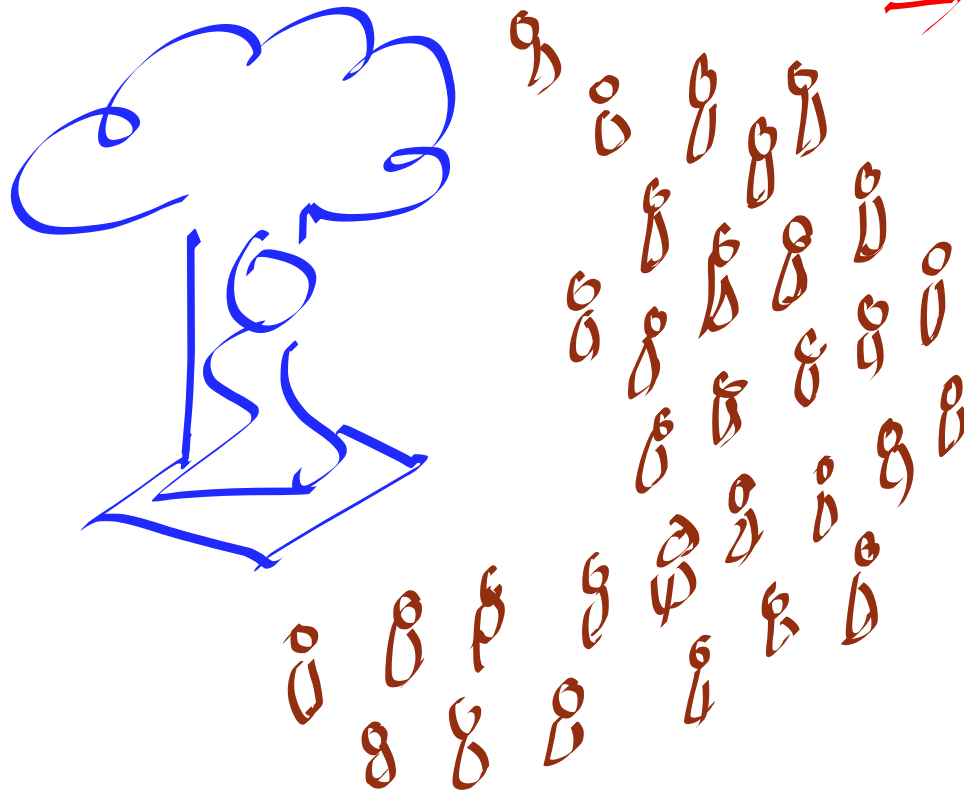
o Vì sao trạng nghiệm? < bản chất của tu hành >

Thỉnh thoảng
trạng nghiệm

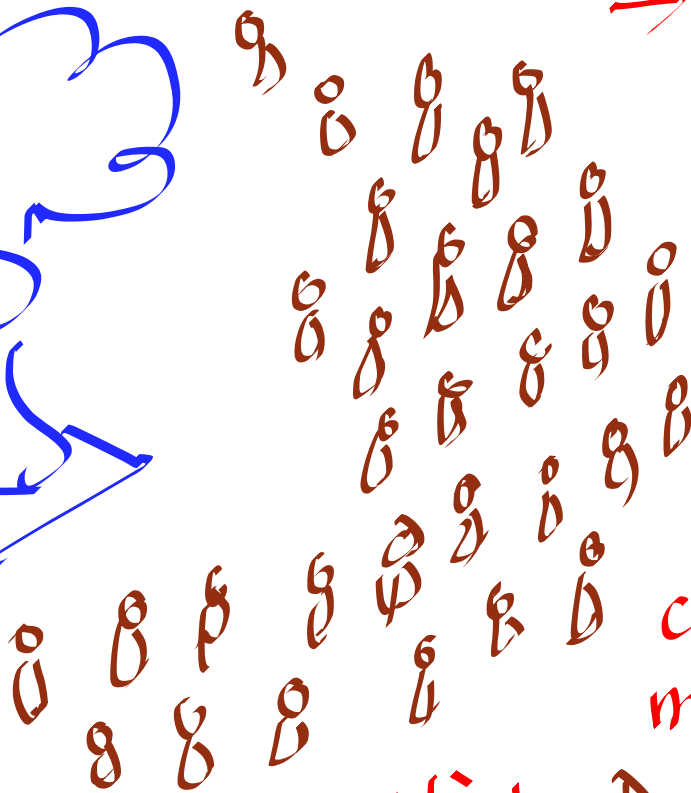
Quyển thuộc
trạng nghiệm

o Vì sao trang nghiêm? < bản chất của tu hành >

→ Tu quyền thươ
trang nghiêm là:
10 Tu ảnh hưởng
trong phạm vi
vòng lớn
(gọi là
phương tiện
Balamat)

o Vì sao trang nghiêm? < bản chất của tu hành >

→ Tu quyền' thườ
trang nghiêm là :

20 Tu khả năng
đồng sức mạnh
tập thể/ sức
mạnh của chủ Phật

chuyển hóa toàn thể
mạng lưới nhân duyên

Đó là tu Đại Nguyên Đại lực BLM

o Vì sao trang nghiêm? < bản chất của tu hành >

→ Tu quyền thườ
trang nghiêm là:
30 Tu chuyên hóa
toàn thể chúng
sinh trong mạng
hỏi nhân duyên
Kiến Phật Bồ Tát
của mạng hỏi quang minh.

Đầy là Đại Trí Ba la mật.

Diệu Nghiêm

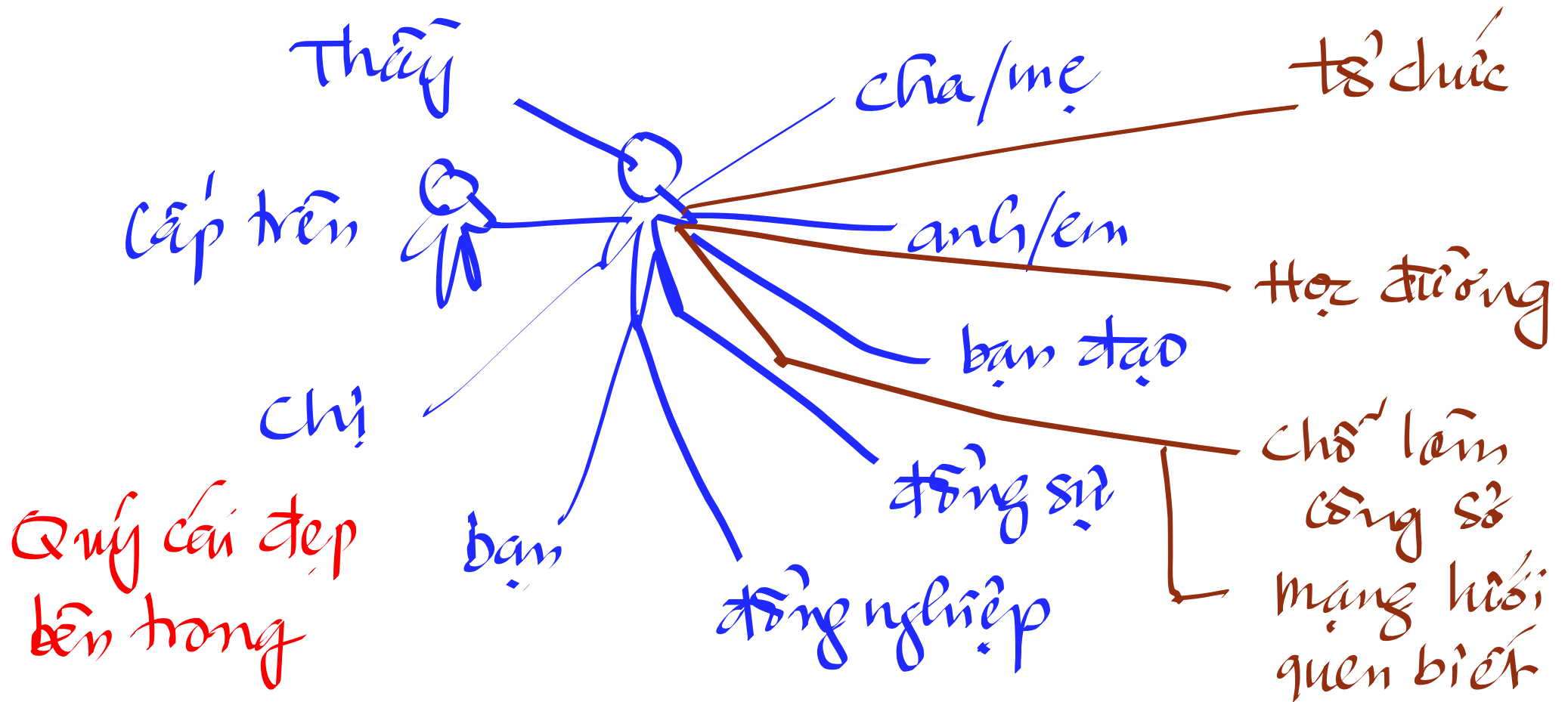
Trang nghiêm toàn diện

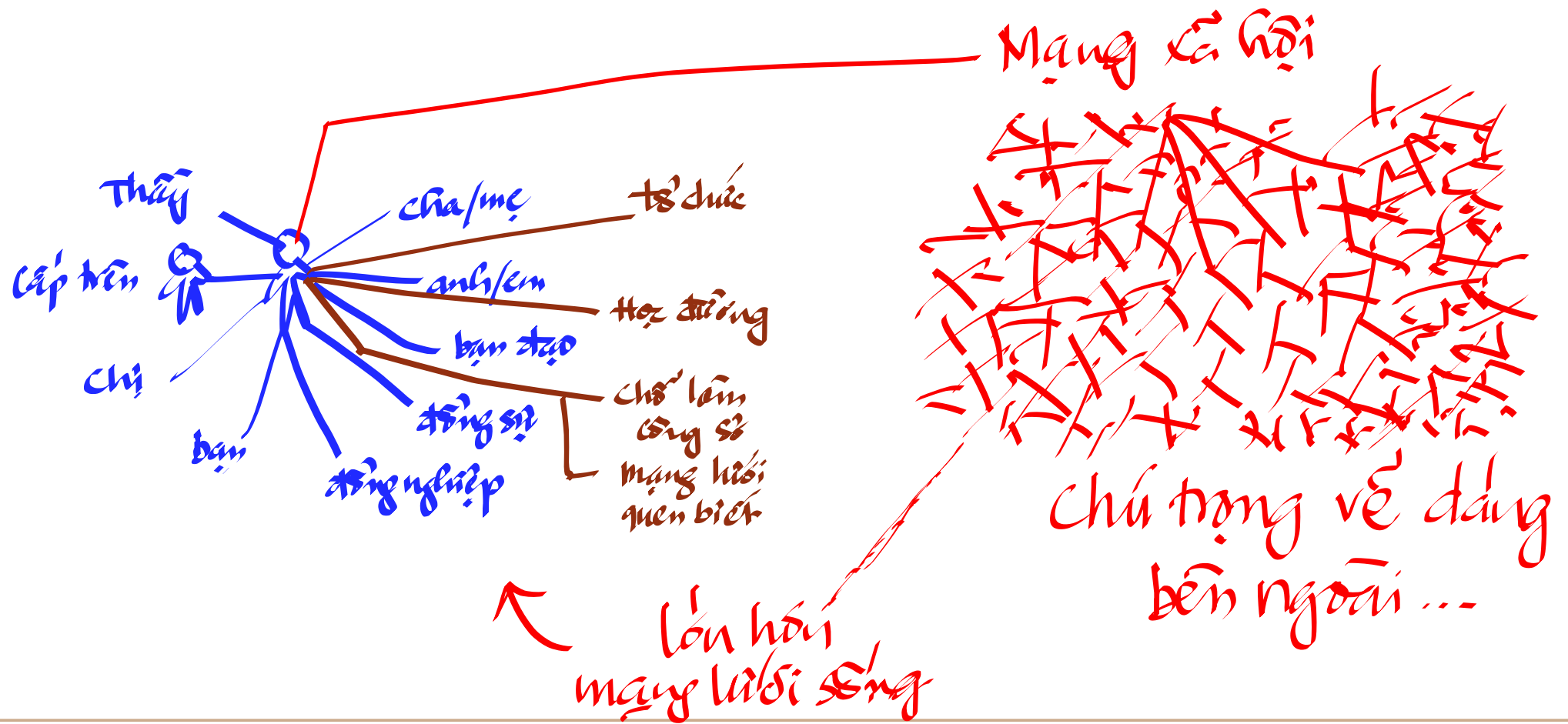
Bài học :
tu giải mở gút thắt trong
quan hệ, quan hôn, giáo dục
tập cả cùng tu, cùng tiến học.

Duyên thưở
(Trình chững)

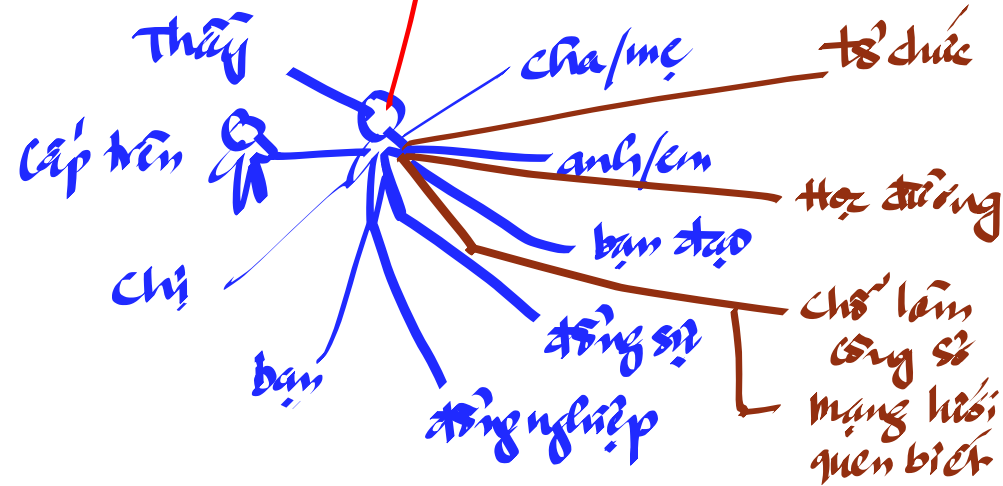
Khi xưa...

Đời này...

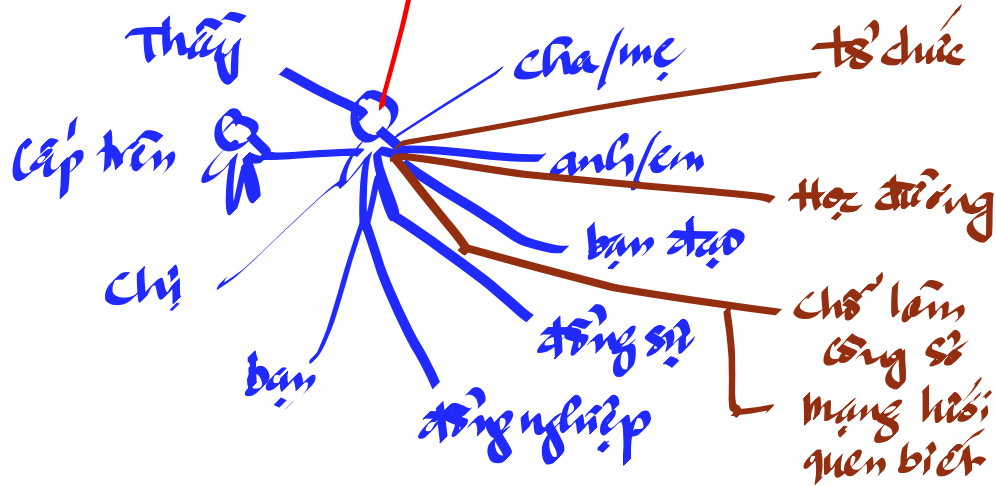

Đôi nay...

Mạng xã hội
xu hướng :
=>Selfie confidence
(tự tin tự sướng)

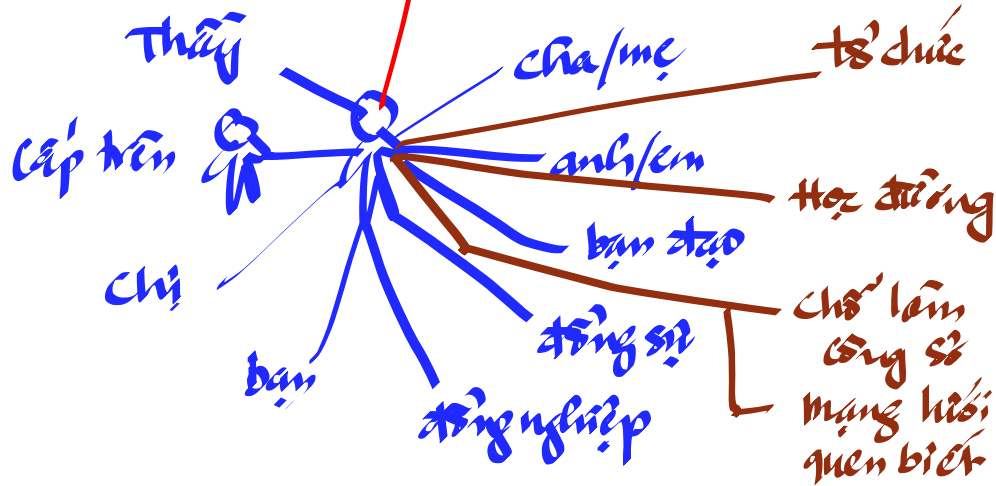
Đời này...

Mạng xã hội
xu hướng :

- selfie confidence
(tự tin tự sướng)
- Everyday stardom
(minh tinh thường nhật)

Đời này...

Mạng xã hội
xu hướng :

- selfie confidence
- Everyday stardom
- **AMPLIFIED IDENTITY**
(cần cuộc đời phôi)

Thế Chủ Diệu Nghiêm

Tóm lại:

Y báo trang nghiêm, chánh báo trang nghiêm là phần ta tự tu.

Quyển thuộc trang nghiêm là phần ta phải tu với tập thể, chuyển hoá tập thể (mạng lưới nhân duyên) thành mạng lưới quang minh.

Hồi xưa, muốn tu **quyển thuộc trang nghiêm** ta chỉ tu cho tốt mối quan hệ với mọi người, với thiên nhiên, với tổ chức. Nhưng đời nay thì phức tạp hơn, bởi vì có sự tồn tại của mạng xã hội.

Đánh giá mạng xã hội (social network) trên internet là tốt hay xấu thì không chính xác, bởi vì mạng xã hội và mạng lưới nhân duyên đều là mạng lưới quan hệ của mình với tha nhân. Nhưng chắc chắn *bản chất của trào lưu và xu hướng Amplified Identity thì chỉ làm ta thêm tâm thức vị ngã, vì cái mặt, chứ ít khi hướng ta tới tâm thức vị tha, vì người.*

Tu tập phương tiện thiện xảo trong mạng xã hội là một thứ trí huệ siêu phàm, tức là biết thoát khỏi xu hướng amplified identity để tiến vào sử dụng cái mặt của mình, chuyển hoá lòng tham danh, tham lợi, tham quyền, cố chấp.

Các vị chủ đạo thế gian trong phẩm Thế Chủ Diệu Nghiêm là những bậc thật sự siêu phàm, không kẹt vào danh lợi, quyền vị mà hướng tới sự phát triển của quang minh nội tại.

Con đường phát triển tự tánh quang minh đã mở ra ngay trong phẩm 1 của kinh Hoa Nghiêm.

Notes

Báo là quả báo do tu hành mà có.

Y Báo là những thứ phụ thuộc; y là dựa vào, mang vào người. Y báo là Phước, những thứ do tu mà “có”. Do đó, gọi là “những thứ thuộc về của mình”. Thí dụ như có người tu mà có nhà cửa, vườn tược, đồ ăn thức uống, v.v... Đức Phật có một đời sống sung túc trước khi tu đạo, sau khi thành đạo, Ngài không thọ nhận tiền bạc, nhưng có y báo là vườn Cấp Cô Độc, tịnh xá Kỳ Đà và tới đâu cũng có cung phụng đầy đủ. Đó là y báo, nên nói chúng là “những thứ thuộc về của mình/Phật”.

Chữ Phước giải thích y báo chính xác hơn chữ ‘thuộc về của mình’, bởi vì có những thứ mình không ‘own’ được, nhưng mình biết nó là thuộc về mình: Không khí trong lành của khu vườn, sự đầm ấm của mái nhà mình ở, cả một khu gated community sạch sẽ, sự thuận lợi trong mọi chuyện mình làm, sự hanh thông trong lúc phát triển chí hướng và sức mạnh giúp đời, giúp người.

Notes

Chánh Báo là những thứ trên thân mình, là quả báo xảy ra với thân mình, tới với thân thể này. Ta thường định nghĩa chánh báo là tánh tình, lòng từ bi, hỉ xả, lòng tha thứ, đạo đức, trí tuệ, hình hài, sắc tướng đẹp đẽ.

Đức Phật có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp: đó là chánh báo của một vị Phật.

Khả năng lành trị mau chóng bệnh hoạn là một dạng của chánh báo, hoặc khả năng nhớ dai, không bị lãng trí, mất trí; khả năng khôi phục lại sự cân bằng tâm trí, khả năng lắng nghe tha nhân mà không bị lạc đường, lạc quẻ; khả năng ngồi thiền yên lặng; khả năng biết diễn đạt chân lý qua phương tiện nghệ thuật, mỹ thuật, âm nhạc, lý luận; khả năng biện tài vô ngại; chúng đều là những biểu hiện của chánh báo.

Các vị La Hán chỉ chuyên tu đức độ và trí huệ giải thoát nên họ không chú trọng, không để thời gian tu Phước. Nhiều vị La Hán không hề có cơm ăn, không ai cúng dường, cũng chẳng có áo quần, khẩu trang, faceshield, BMW để di chuyển tiện lợi. Nhưng trí huệ và khả năng giải thoát của họ cực cao. Nhiều lúc, chư vị La Hán chẳng muốn phát triển nghệ thuật, mỹ thuật, âm nhạc, biện tài, hoặc khả năng quản lý gì cả vì họ không thấy những thứ đó là phương tiện cần thiết cho sự giải thoát khỏi mạng lưới nhân duyên.

Notes

Bồ tát cần **Phước Huệ Song Tu**, làm Phước để “có” vì “có để mà cho thì tự do, tự tại”.

Thơ rằng:

*Nhận là tự vận!
Cho là tự do!
Nhận để rồi cho thì tự do tự tại”*

Bồ tát thì sử dụng mọi thứ “có” như là những phương tiện thiện xảo để tạo duyên lành với mọi người và để giúp mọi người nhập đạo, tiến tu.

Cần bằng giữa hai xu hướng tu Phước và tu Huệ, phát triển Y Báo và Chánh Báo là cả một vấn đề của con đường Thiện Xảo Phương Tiện. ***Con đường này đòi hỏi sự tinh vi trong nhận thức, sự trưởng thành của cái nhìn về mình và sức mạnh của mình trong trần gian này.*** Thí dụ như nhiều người tu thích có thần thông, có khả năng trị bệnh. Họ cho đây là một động cơ chánh đáng vì họ nghĩ ‘cứu cánh mình giúp tha nhân mà’ (the end justifies the means). Sự sai lầm vì ta nghĩ thần thông là thứ ta ‘có’, thuộc về Y Báo, đâu biết rằng thần thông là thứ ta ‘là’, thuộc về Chánh Báo. Khi ta là thần thông thì mình mới không chấp, không kẹt vào thần thông!

Notes

Quyển Thuộc trong phần trình bày ở trên tức là đại chúng, cộng đồng, tập thể, nhóm người, công đoàn, công xã, tổ chức, mạng lưới nhân duyên, mạng lưới quan hệ.

Thời xưa, học giả thời phong kiến xếp loại quyển thuộc vào phần Y Báo.

Khi Ngài Thanh Lương Trùng Quán chú giải Kinh Hoa Nghiêm thì Ngài xếp quyển thuộc vào một category riêng cho chính nó.

Thời nay, rõ ràng quyển thuộc là một dạng đặc biệt không thể nào thuộc ‘của ta’ (Y Báo) được vì mạng lưới nhân duyên biến hoá khôn lường.

* Khi ta còn trong tâm thức vị ngã, mạng lưới nhân duyên ảnh hưởng vận mạng của ta. Ta lệ thuộc hoàn toàn vào sự đưa đẩy của mọi yếu tố trong mạng lưới. Thí dụ như trong bụng mình, ta để vào đấy vô số thịt của bò, heo, gà, dê, trứng gà, trứng vịt lộn, nghêu, sò, ốc, hến, đương nhiên những chúng sinh dễ thương ấy (gọi là quyển thuộc nội tại) có quyền và có khả năng kiểm soát đời mình, chứ mình đâu có quyền gì lắm đâu nhỉ?

Notes

* Đến khi ta phát triển **tâm thức vị tha** (như Bồ Tát Thập Trụ, Thập Hạnh, Thập Hồi Hương thì ta bắt đầu ảnh hưởng mạng lưới quyến thuộc nhiều hơn so với khi ta vẫn còn sống với **tâm thức vị ngã**. Sự ảnh hưởng này là những năng lượng làm tâm thức mọi người thay đổi theo chiều hướng hướng thượng hoặc hướng thiện.

* Đến khi ta phát triển tới **tâm thức vô ngã** thì *ta* tức là mạng lưới nhân duyên! Lúc đó, toàn thể mạng lưới nhân duyên, với vô số chúng sinh trong đó, đều là *biểu hiện tâm thức vô ngã 'ta'*. Mạng lưới và ta là bất nhị. Ta tức là mạng lưới, mạng lưới tức là ta. Do đó, dùng chữ Y Báo và Chánh Báo đều không chính xác cho giai đoạn tâm thức vị ngã này (và cho giai đoạn Chân tâm Bất Nhị).

Quyển thuộc đề cập tới trong phẩm Thế Chủ Diệu Nghiêm là:

A. Các vị thần, gồm tất cả là 19 loại, như sau:

1. Kim Cang Thần
2. Thân Chúng Thần
3. Túc Hạnh Thần
4. Đạo Tràng Thần
5. Chủ Thành Thần
6. Chủ Địa Thần
7. Chủ Sơn Thần
8. Chủ Lâm Thần
9. Chủ Dược Thần
10. Chủ Giá Thần
11. Chủ Hà Thần
12. Chủ Hải Thần
13. Chủ Thuỷ Thần
14. Chủ Hoả Thần
15. Chủ Phong Thần
16. Chủ Không Thần
17. Chủ Phương Thần
18. Chủ Dạ Thần
19. Chủ Trú Thần

Notes

B. Các vị bát bộ, như sau:

1. A Tu La Vương
2. Ca Lầu La Vương
3. Khẩn Na La Vương
4. Ma Hầu La Già Vương
5. Dạ Xoa Vương
6. Long Vương
7. Cưu Bàn Trà Vương
8. Càn Thát Bà Vương

C. Chư Thiên cõi Dục, gồm có 7 chúng, như sau:

1. Nguyệt Thiên Tử
2. Nhật Thiên Tử
3. Tam Thập Tam Thiên Vương (Đao Lợi)
4. Tu Dạ Ma Thiên Vương
5. Đâu Suất Thiên Vương
6. Hoá Lạc Thiên Vương
7. Tha Hoá Tự Tại Thiên Vương

Notes

D. Chư Thiên cõi Sắc, gồm có 5 chúng, như sau:

1. Đại Phạm Thiên Vương
2. Quang Âm Thiên Vương
3. Biến Tịnh Thiên Vương
4. Quảng Quả Thiên Vương
5. Đại Tự Tại Thiên Vương

Đương nhiên, ta chỉ nêu tên Thiên Vương nhưng thật sự có vô số những vị Thiên, thiên nữ đều cùng tới với Thiên Vương.

Về mặt Bồ Tát Chúng thì cũng vô số, tạm không nêu tên ở đây.